

הלכה	שאלה משפטית	עובדות המקרה	פס"ד	
פל"ד				
<p>בשלוש נקבע כי המקרה חוסה תחת החזקה המרבה של "ניצול הכוח המכני", במחוזי הפכו את ההחלטה. בערעור ברשות נקבע כי- נזק הגוף צריך לקרות "עקב" (קש"ס*) השימוש ברכב מנועי. במקרה הזה פסקו לטובת המטעין- המקרה כן חוסה תחת הפל"ד.</p> <ul style="list-style-type: none"> מבחן קש"ס כפול: עובדתי- סיבה בלעדית אין. משפטי- מבחן הסיכון = נזק נגרם עקב שימוש ברכב מנועי אם הוא בתחום הסיכון שהשימוש (העיקרי או המשני) ברכב יוצר.) כאשר מדובר בכניסה להגדרה- הכניסה לגדר החוק תיקבע לפי השימוש התעברותי ברכב, וכדי להיכנס לחזקה- השימוש הלא תעברותי ברכב הוא זה שיקבע. החזקה מיועדת לכסות תאונות של כלים "רב תכליתיים" ולתת פיצויים על תאונות שנגרמו מהתפקידים המיוחדים של כלי הרכב- כאן קיבלו חזקה זו משום שהטעינה נעשתה ע"י מנוף- חלק מהרכב ומייעודו הנוסף השימוש "למטרות תחבורה" נבחן לפי המבחן התעברותי. 	<p>האם נזק זה נגרם לעובד ב"תאונת דרכים" והוא זכאי לפיצויים עפ"י חוק הפל"ד?</p>	<p>משאית שיש לה מנוף. עובד מסייע בטעינת מטען על משאית עומדת. בעת הרמת המטען ע"י המנוף ע"י המשאית, העובד נפגע מהמטען ונגרם לו נזק גוף.</p>	<p>עוזר נ' אררט חברה לביטוח בע"מ</p>	<p>6 רכיבים ומבחני הקש"ס</p>
<p>במחוזי נקבע כי לא הייתה תאונת דרכים מאחר והמכוניות היו דפנות לסככה וזהו לא שימוש תעברותי.</p> <p>ברק (רוב)- התלקחות הרכב כתוצאה מהתלקחות רכיב חיוני בו- מיכל הדלק- חוסה תחת מתחם הסיכון, ולכן קיים במקרה זה קש"ס נתניהו (רוב)- מסכימה עם ברק. גולדברג (מיעוט)- מבחן השכל הישר- קירבה רעיונית בין השימוש לנזק. השופט בד (רוב)- השימוש ברכב היה ככלי תחבורה, באמצעותו הגיעו לאתר הנופש ולא הופסק בעת חנייתם. השופט לוין (מיעוט)- בעת השריפה נעשה שימוש במכוניות כ"קיר" ולא כרכב ולכן לא נכנס בגדר חוק הפל"ד.</p>	<p>האם נכנס תחת שימוש תעברותי?</p>	<p>נופש, השתמשו ברכבים כדפנות לסככה. המנוח החליף בלון גז, אירעה דליפת גז ונוצרה שריפה שאחזה ברכבים ובדלק שבהן.</p>	<p>לסרי נ' ציון חב' לביטוח</p>	<p>רכיב 4 "שימוש" ומבחן הסיכון</p>
<p>שמגר- עצירת הרכב בשולי הדרך על מנת לבדוק תקלה, היא בגדר "שימוש" בו. שימוש זה טומן בחובו סכנת פגיעה מרכב אחר החולף בדרך. במעמדו של החייל כנוהג לא חל כל שינוי מהרגע בו עצר את הרכב ועד הייתה בין שני רכבים והמבטח של החייל יחויב בפיצויים.</p>	<p>האם חל שינוי במעמדו של החייל כנוהג מהרגע בו עצר את הרכב ועד שנרתע אחורנית לכביש?</p>	<p>חייל עוצר בשוליים. בעת שבדק את הרכב, יצאו מים מהרדיאטור והוא קפץ אחורה אל הכביש. החייל נפגע ממשאית שחלפה בה נהג המשיב.</p>	<p>מדינת ישראל נ' אלראהב</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ברק- טיפול הוא טיפול דרך אם הוא נועד למנוע/להקטין את הסיכון התעברותי, והוא נעשה אגב הנסיעה או לצורך המשכתה המיידית. במקרה הזה לא טיפול דרך כי התקיים בבית. מנסה לטעון לקיום החזקה המרבה של "ניצול הכוח המכני", אך גם בה לא מכיר ביהמ"ש כיוון שהתיקון נעשה באופן ידני, מה שגורם למקרה לא לחסות תחת "מתחם הסיכון". הערעור נדחה. 	<p>האם התקנת הכף בגדר "פריקה וטעינה" או בגדר "טיפול דרך"? האם</p>	<p>קבלן מנסה להתקין את הכף על טרקטור בעת שהמנוע פועל, מחליק ונפגע בגבו</p>	<p>דראושה נ' אררט חב' לביטוח בע"מ</p>	<p>רכיב 4 "שימוש" וחזקת "ניצול כוח מכני"</p>

<p>• לחזקה יש 2 תנאים מצטברים – 1. התאונה נגרמה עקב ניצול הכוח המכני של הרכב. 2. בעת ניצול הכוח המכני הרכב לא שינה את ייעודו המקורי.</p>	<p>מתקיימת חזקה מרובה של "ניצול הכוח המכני"?</p>			
<p>השלום והמחוזי דחו את טענתו כי מדובר ב"תאונת דרכים" לפי חוק הפל"ד בטענה כי אין מדובר בשימוש למטרות תחבורה. השופט אור- יש להפריד בין מרכיב ה"שימוש" לבין מרכיב "למטרות תחבורה". השאלה האם זה היה למטרות תחבורה? יש לבחון שאלה זו לפי "המבחן התעבורתי"- האם הסיכון שהתממש הוא סיכון תעבורתי? כניסה ויציאה מרכב יחסו תחת הפל"ד רק בהתקיים 2 תנאים מצטברים- "המבחן התעבורתי": 1. <u>המאורע קרה עקב השימוש ברכב.</u> 2. <u>השימוש נעשה למטרות תחבורה.</u> במקרה הזה הנהג לא הוכיח (ונטל ההוכחה רבץ על כתפיו) שהיציאה+כניסה לרכב נעשו עקב השימוש ברכב למטרות תחבורה (עלה לרכב לקחת מצית) ולכן הערעור נדחה.</p>		<p>המבקש נכנס למשאיתו בעת שחנתה, כדי לקחת ממנה מצית סיגריות. כשירד מתא הנהג, מעד ונפל.</p>	<p>פדידה נ' סהר חברה ישראלית לביטוח בע"מ</p>	<p>רכיב 4 "שימוש" ורכיב 6 "למטרת תחבורה"</p>
<p>בשלום ובמחוזי קבעו כי מכבש אינו "רכב מנועי" כהגדרתו בפל"ד השופט אור- יש לבחון את הכשרות הפיזית+נורמטיבית של הרכב: פיזית- האם הרכב מסוגל בפועל לנוע על הכביש? נורמטיבית- הרכב אולי יכול פיזית לנסוע על הכביש, אך האם הוא רשאי לכך? כדי לקבוע כשרות נורמטיבית כללית יש מספר מבחנים: 1. <u>מבחן המהירות המקסימלית</u>- 30 קמ"ש. 2. <u>מבחן המידות</u>- האם הרכב גבוה, ארוך או רחב מהמותר בתקנות התעבורה? אם 2 המבחנים מתקיימים- הרכב יוכר כרכב מנועי, גם אם בעת התאונה לא נעשה בו שימוש מנועי. במקרה הזה, לא מדובר ברכב שמתאים להגדרות ולכן המקרה לא חוסה תחת הפל"ד.</p>	<p>האם מכבש נכנס תחת הגדרת רכב מנועי?</p>	<p>פעולות סלילה באזור שנסגר לתנועה. לשם ביצוע הסלילה הופעל באתר מכבש. בעת עבודת הסלילה, פגע המכבש במנוח והרגו (המערער). אלמנתו הגישה תביעה לפיצויים בגין 2 עילות- עפ"י הפל"ד לקרנית (כי למפעיל המכבש לא היה רישיון) + עפ"י פקודת הנזיקין.</p>	<p>אטליס נ' ישראלי</p>	<p>רכיב 5 "רכב מנועי" ומבחן כשירות נורמטיבית כללית</p>
<p>במחוזי נקבע כי קורקינט הוא רכב מנועי. השופטת פרוקציה- עיקר המחלוקת האם נכנס בהגדרת רכב מנועי היא על יסוד "עיקר ייעודו של הרכב לשמש לתחבורה יבשתית". קורקינט לא נחשב רכב מנועי מפניה שהוא לא מיועד לתחבורה יבשתית אלא למשחק. נוסע בקורקינט אשר נפגע מרכב מנועי בתאונת דרכים, זכאי לפיצוי מנהג הרכב הפוגע במסגרת ס'2(א) לפל"ד. מנגד, פגיעה עצמית בתאונה של המשתמש/פגיעת המשתמש באדם אחר, לא תהיה מכוסה. השופט רובינשטיין- מסכים עם השופטת פרוקציה מטעמי נטל ראיות. הערעור התקבל. הלכה- קורקינט לא ייחשב כרכב מנועי.</p>	<p>האם קורקינט רכב מנועי?</p>	<p>המערער קיבל קורקינט מארה"ב (לא חוקי בארץ- אין רישיון, אין ביטוח). נסע עם חברו בכביש נגד כיוון התנועה ונפגעו ממכונית המשיב שטוען שקורקינט זה רכב והנהג בו אחראי לנזק הנוסע בו</p>	<p>שפורן נ' תורג'מן</p>	<p>רכיב 5 "רכב מנועי"</p>

<p>השופט עמית (רוב)-</p> <ul style="list-style-type: none"> • אופניים חשמליים משלבים כוח מכני וכוח פיזי, ולא ברור מלשון החוק האם הם נכנסים תחת ההגדרה "הנע בכח מכני". • לבחון לפי תכליות חוק הפיצויים והמדיניות החברתית והמשפטית שביקש להגשים. משיקולים אלה פוסק השופט עמית כי אין לראות אופניים חשמליים בגדר "רכב מנועי". [חלק מהשיקולים- אין חובת רישיון נהיגה וביטוח, רוב הנפגעים בתאונות דרכים הם הרוכבים עצמם וכד'..] <p>השופט מינץ (רוב)- אותה מסקנה אך טעמים שונים. לשיטתו, זה נובע מלשון החוק- אופניים עליהם מורכב מנוע עזר חשמלי- המנוע הוא רק כוח עזר לסיבוב הדוושות, ולכן אין לראותם ככלי "רכב מנועי" כהגדרתו בפל"ת ד.</p> <p>השופטת ברק ארז (מיעוט)- אופניים חשמליים הם "רכב מנועי" כהגדרתו בפל"ת ד. די במנוע המותקן כדי לקבוע שהם "רכב מנועי".</p> <p>הלכה- אופניים חשמליים לא ייחשבו כרכב מנועי.</p>	<p>האם יש לראות באופניים חשמליים כ"רכב מנועי" כהגדרתו בפל"ת ד, ומה הנפקות של קביעה זו.</p>	<p>מס' מקרים של תאונות בהן היו מעורבים אופניים חשמליים.</p>	<p>עזבון המנוח אסולין ז"ל נ' דרויש</p>	
<p>השלום והמחוזי דוחים את התביעה, כיוון שלטענתם לא מדובר בתאונת דרכים "קלאסית" לפי הגדרות הפל"ת ד.</p> <p>השופט ברק- אין להגביל את המונח שימוש לשימוש נחוץ בלבד- גרירת רכב נחשבת שימוש- למרות שלא היה נחוץ גרירתו. יש לבחון בחינה סובייקטיבית של המשתמש- האם השתמש למטרות תחבורה (למטרות השימוש כבחוק). במקרה הזה מטרת השימוש בכנת הייתה לגרירה- משחק הילדים אינו גורע מכך. ולכן האירוע מהווה תאונת דרכים. הערעור מתקבל.</p>		<p>גיפ עם כנת לחילוץ עצמי. ילד בן 6 וחבריו ניסו במסגרת משחק להפעיל את הכנת ולגרור את הרכב בעת שחנה בחצר הבית. הילד נפצע בידו</p>	<p>כהן נ' הפניקס</p>	<p>רכיב 4 "שימוש" ורכיב 6 "למטרת תחבורה"</p>
<p>בשלום דחו את בקשתו לפיצויים לפי הפל"ת ד, במחוזי קיבלו וקבעו כי מדובר ב"תאונת דרכים".</p> <p>השופט ריבלין- סריקה אינה עולה כדי "נסיעה", "שימוש" או "תיקון דרך" בשום מובן. סריקה ביטחונית נועדה להתמודד עם הסיכון הבטחוני, זהו לא סיכון תעבורתי. לסריקה הביטחונית מטרה משלה ולנסיעה מטרה משלה, אחרת. קרבת הזמן והמקום לא מביאה בהכרח להתמזגות המטרות. הערעור התקבל.</p>	<p>האם יש לראות בביצוע הסריקה הביטחונית באוטובוס חלק טבעי מנסיעה ברכב?</p>	<p>המשיב היה נהג אגד בזמן האירוע. גרם לו נזק גוף כתוצאה מחבלה שאירעה בעת שביצע סריקה ביטחונית באוטובוס, עוד לפני תחילת הנסיעה.</p>	<p>אג"ד בע"מ נ' ינטל</p>	<p>רכיב 4 "שימוש"</p>
<p>המחוזי קבע שיש לראותו כנהג, שכן הוא עמד ליד הרכב במטרה לסייע לתיקון הרכב. בעליון (השופט אנגלרד) נקבע, בדומה לקביעה בפס"ד אלהרב, כי כל עוד העמידה מחוץ לרכב קשורה בטבורה לתיקון הרכב ולשם כך עמד סולימן בחוץ- נראה את המקרה כתאונה בין 2 רכבים, וככל שזה נוגע לפיצוי- סולימן צריך לתבוע את הביטוח שלו. הערעור נדחה.</p>	<p>האם המשיב נחשב נוהג ברכבו או נפגע מחוץ לכלי רכב?</p>	<p>הרכב של המשיב התקלקל והוא עצר בצד הדרך. נוסע שהיה עמו ואדם נוסף עמדו ליד הרכב ותיקנו אותו. בזמן הזה, פגע במשיב רכב שעבר במקום.</p>	<p>חברת הביטוח הלאומית בע"מ נ' סולימאן מוחמד</p>	

<p>במחוזי נקבע כי מדובר ב"תאונת דרכים" תחת הפל"ד. השופט ריבלין- מקרה זה לא נופל בדרך טבעית בגדרו של המונח "נסיעה"- נוכחות ברכב אינה תואמת את משמעותו של המונח "נסיעה" ואינה קשורה בהכרח לנסיעה בפועל- מהרגע שהנהג דומם את המנוע- הנסיעה הסתיימה. מותה של הילדה יכול היה להיגרם כתוצאה מכך שהיא שהתה בחלל סגור במשך 9 שעות בכל מקום אחר, ולא דווקא כי היה מדובר ברכב ממונע. האירוע לא נכנס להגדרת תאונת דרכים. הערעור התקבל.</p>	<p>האם שהייה ברכב נחשב כשימוש?</p>	<p>הילדה אושר רחימי עלתה לרכב ההסעות בדרכה לביה"ס אך נשכחה ברכב עד לסוף היום ונפטרה. הוריה ועזבונה הגישו תביעות ב2 עילות חלופיות- פקני"ז ופלת"ד.</p>	<p>רחימי נ' חריזי</p>	
<p>בביהמ"ש העליון נקבע שזו תאונה החוסה תחת פל"ד טרם תיקון מס' 8. השופט אור (רוב)- ניתן לשלב את מבחן הסיכון עם מבחן השכל הישר (פרשת שולמן)- על מנת שזק ייגרם עקב שימוש ברכב מנועי, נדרש כי נקודת המגע בין השימוש והסיכון לא תסתכם ב"הזדמנות" בלבד. מבחן השכל הישר מוביל למסקנה כי פליטת כדור מנשק אינה סיכון אופייני לנסיעה ברכב והיא לא נכללת בין הסיכונים הרגילים של השימוש. <ul style="list-style-type: none"> • "מבחן הזירה"- המבחן בוחן עפ"י מבחן השכל הישר אם השימוש שנעשה ברכב תרם באופן רלוונטי ממש לקרות הנזק. רק אם התשובה חיובית- יש קש"ס משפטי בין השימוש ברכב לנזק שנגרם. נזק שנגרם מפליטת כדור בתוך רכב נוסע לא מקיים את הקשר הסיבתי המשפטי כי לשימוש ברכב כאן אין תרומה ממשית רלוונטית. זה סיכון שיכול להתממש בכל מקום אחר כמו ברכב. ההלכה התהפכה. השופט שטרסברג כהן (מיעוט)- הסיכון הוא חלק מהסיכונים שיש בשימוש ברכב מאחר וייעודו של רכב הוא להסיע נוסעים עם כל חפציהם. יש קשר סיבתי משום שמטען שמוסע ברכב יחד עם נוסעים יכול להסב נזקים בין אם מעצמו או בין אם מטיפול בו</p>	<p>האם מדובר בתאונה שחוסה תחת הפל"ד? דיון נוסף בעקבות תיקון מס' 8</p>	<p>חייל שעלה לטרמפ על רכב. במהלך הנסיעה החייל נגע בהדק לא בגלל טלטולי המכונית, ופלט כדור מהנשק, שפצע את אחד מנוסעי הרכב האחרים.</p>	<p>רותם חברה לביטוח בע"מ נ' מזאווי</p>	<p>"מבחן הזירה"</p>
<p>במחוזי נקבע כי לא מדובר ב"תאונת דרכים". הנשיא ברק- לא עומד בהגדרה הבסיסית. יש לבחון חזקה מרבה של "ניצול הכוח המכני" 5 תנאים לחזקה: <ol style="list-style-type: none"> 1. מאורע. 2. שנגרם עקב-קש"ס (עובדתי+משפטי סיכון- במסגרת החזקה החלוטה, מבחן הסיכון בוחן האם הנזק שנגרם הוא בתחום הסיכון אשר ניצול הכוח המכני של הרכב לייעודו המקורי הלא תעבורתי יוצר. 3. ניצול הכוח המכני. 4. של הרכב. 5. בעת הניצול לא שינה הרכב את ייעודו המקורי. במקרה הזה, התוצאה לא נכנסה בגדר מתחם הסיכון, כי התוצאה נגרמה לא משימוש ברכב לאחת ממטרותיו הלא תעבורתיות, אלא כתוצאה מהתחשמלות. לא קיים במקרה קש"ס בין ניצול הכוח המכני של הרכב לאחת ממטרותיו הלא תעבורתיות לבין המוות- המוות נגרם כתוצאה מהתחשמלות. התנאי החמישי נשאר ב"צריך עיון".</p>	<p>האם השימוש נעשה כחלק מייעודו הלא תעבורתי של הרכב, כך שהמקרה חוסה תחת החזקה המרבה של "ניצול הכוח המכני"?</p>	<p>המשיב נהג במנוף- מערבל, המערבל נעצר במרחק 10 מ' מגדר בטון בתהליך הקמה. הבטון נפרק מהמשאית באמצעות משאבה ממנה יוצא צינור נייד. המנוח עסק ביציקת הגדר, אחז בצינור הנייד. תוך כיוון הצינור, הוסט הצינור לעבר חוטי החשמל והמנוח התחשמל ומת.</p>	<p>עזבון קואסמה נ' רג'בי</p>	<p>חזקה מרבה "ניצול הכוח המכני"</p>

<p>החזקה הממעטת</p>	<p>מבנה החזקה הממעטת</p>	<p>עיצוב המנוח לזר ז"ל נ' רשות הנמלים והרכבות</p>	<p>התאבדות. המנוח נשכב על פסי הרכבת במטרה להתאבד ונדרס למוות ע"י הרכבת</p>	<p>האם יש לראות בכך מעשה מכוון או לא? מה קורה כאשר אדם הוא גם הפוגע וגם הנפגע?</p>	<p>השופט אור- החזקה מורכבת מ-2 תנאים מצטברים ותנאי מסייג :</p> <ol style="list-style-type: none"> המאורע אירע כתוצאה ממעשה מכוון (אין דרישה לתוצאה מסויימת.. העיקר הכוונה) המעשה נעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או רכושו של "אותו אדם". <p>תנאי מסייג- גם אם שני התנאים מתקיימים, תחול החזקה רק אם הנזק על ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעת המעשה על השימוש ברכב. (לדוגמא מישהו זרק אבן, רכב סטה ודרס- החזקה לא תחול.. לא המעשה הוא שפגע.. אלא השפיע וכו..)</p> <ul style="list-style-type: none"> תלויים: בעיקרון ס' 17(1) קובע כי תלוייו של אדם שלא זכאי לפיצויים מפלגת יקבלו פיצוי למרות זאת. מקרה של התאבדות לא יקנה פיצוי גם לתלוייו- לשמור על אינטרס הציבור שאדם לא יתאבד ויחשוב שנטל משפחתו יפול על החברה. החזקה הממעטת שוללת כל נפגע מתאונה מכוונת והיא מתייחסת ל"מאורע" ולא לסוגי נפגעים. דינו של צד ג שנפגע כתוצאה ממעשה מכוון: עשויים להיות מעורבים 3 שחקנים פוטנציאליים: מחולל הפגיעה, האדם אשר מחולל הפגיעה מבקש להסב לו נזק, צד ג'- שלא היה אמור להיות מעורב בתאונה, אך נפגע כתוצאה נלווית שלה. החזקה חלה כל כל השחקנים הפוטנציאליים כולל ג. <p>השופטת שטרסברג כהן- מסכימה עם אור.</p> <p>לגבי נפגע צד שלישי השאירה בצ"ע אך העירה: "לגבי נפגע אחר שהתכוונו לפגוע בו ולגבי מי שנפגע אף שלא התכוונו לפגוע בו אלא התכוונו לפגוע באחר, אין מתקיים רכיב הכוונה במי שנפגע בפועל אלא רק בפוגע, וייתכן שבהיעדר רכיב זה יש מקום לטענה שנפגעים כאלה אינם כלולים בחזקה הממעטת."</p>
	<p>תכלית החזקה הממעטת</p>	<p>כלל חברה לביטוח בע"מ נ' כהן נח</p>	<p>שוד דרכים. המשיבה עצרה את רכבה, מבלי לדומם את המנוע, ליד בית חברתה כדי שזו תרד מהרכב. שתיהן הותקפו ע"י 3 צעירים חמושים באולרים, שהשליכו אותן מהרחב, חטפו אותן ונמלטו.</p>		<p>בשלום ובמחוזי נקבע כי מדובר ב"תאונת דרכים", מכאן הערעור.</p> <p>השופט גיבראן- האירוע אינו מהווה תאונת דרכים. עפ"י ההגדרה הבסיסית- לא נגרם נזק גוף כתוצאה מהשימוש ברכב. מדובר כאן במקרה של "הרכב כזירה" להתרחשות המאורע המזיק. לא התקיימה אף אחת מהחזקות המרבות. בנוסף, אפשר להגיע לאותה תוצאה גם דרך החזקה הממעטת- החלה במקרה דנן. הנזק נגרם למשיבה כתוצאה ישירה של תקיפת הגנבים- מעשה מכוון.</p> <p>תכלית החזקה הממעטת- להוציא מגדר החוק סיכונים של שימוש ברכב שאינם נובעים באופן טיפוסי משימוש ברכב למטרות תחבורה.</p>
<p>משוללי זכאות</p>	<p>תכלית סוציאלית</p>	<p>קרנית נ' פרח</p>	<p>פרח ביקש מחברו לנהוג ברכב כי היה עייף. החבר שנהג היה לא רישיון. גם קרנית וגם חברת הביטוח סרבו לשלם על הנזק, לפי ס' 7(6).</p>	<p>ס' 7(א) ובו שלילת השלילה. האם היא רלוונטית גם לס' 7(6)?</p>	<p>ביהמ"ש המחוזי מחייב את קרנית לשלם.</p> <p>השופט חשין- פירושו של ס' 7(6) לפיו נדרש אשם, מתיישב עם תכלית החוק הסוציאלית, ובמילא ראוייה לפרשנות מקלה. פרח לא ידע שלחברו אין רישיון. הוא לא עצם עיניו ונהג בפזיזות בנוגע לשאלה זו. בנוסף, לא היה בנסיבות העניין לעורר חשד כי ידע.</p> <p>קרנית מחויבת לשלם פיצוי, למרות ההחרגות שבס' 7 בבלתי"ד (כי בסופו של דבר מטרת החוק היא להקל על הנפגע לקבל פיצויים והנפגע הוא פרח). הערעור נדחה.</p>

<p>זהו ד"נ מאוחד ב2 המקרים.</p> <p>השופט אור-</p> <p>העדר רישיון היא תופעה כה לא רצויה עד שהיא לעיתים מצדיקה שלילת פיצוי עפ"י חוק. שאלתנו היא שאלת האיזון בין התכלית הסוציאלית לתכלית ההרתעתית. העקרון המנחה את פרשנות ס'7 היא שיש שלפרשו באופן מצמצם כך שיוחל על מקרים חמורים בלבד.</p> <p>שלילת פיצוי לפי סעיף 7(3) תיעשה רק במקרים בהם הנהג נוהג ברכב מסוג שונה מבחינת מאפייניו הפיזיים מזה שמותר לו לנהוג בו לפי רישיונו(למשל אדם שנוהג במשאית בלי שיש לו רישיון לנהיגה במשאית) ולא כאשר הוא הפר תנאי אינבידואלי/סטטוטורי ונוהג בניגוד לתנאי הרישיון או הגבלות בו(דרישה להגה כוח למשל). שני העותרים זכאים לפיצויים.</p>	<p>האם יש לשלול את פיצוי הנוהגים ברכב שנהגו תוך הפרת תנאים ברישיון? (כלומר יש רישיון אך לא עמדו בתנאי)</p>	<p>שני מקרים:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. גרינברג- ללא הגה כוח. 2. לוי- יותר מדי נוסעים. <p>שניהם עברו על הכתוב ברישיונם.</p>	<p>קרנית נ' מגדל</p>	<p>איזון בין תכלית סוציאלית להרתעתית</p>
<p>במחוזי נקבע כי מדובר ברישיון על תנאי- ללא מלווה, הרישיון לא בתוקף. לכן, הפוליסה אינה מכסה את נהיגתה ברכב. המשיב לא ידע שהיא זקוקה למלווה ולכן זכאי לפיצויים מטעם קרנית.</p> <p>השופט אור-</p> <ul style="list-style-type: none"> • עפ"י הלכת קרנית נ' מגדל, אין המערערת נחשבת כמי שנהגה ללא רישיון ← שכן מדובר בהפרת תנאי/מגבלה סטטוטוריים ברישיון ולא בהפרת תנאי הקשור לסוג הרכב ← העובדה שנהגה ללא מלווה זו עבירה תעבורתית, אך אין בכך הצדקה כדי לשלול ממנה פסיקת פיצויים לפי הפלת"ד. • ספיצפית כאן בפוליסה הוחרגו מי שלא זכאי מהפלת"ד. נקבע כי המערערת זכאית לפיצויים לפי הפלת"ד ולכן הגבלה זו אינה מסירה את הכיסוי הביטוחי של הפוליסה במקרה דנן. הערעור התקבל. <p>הלכה: נהג חדש הנוהג ללא מלווה, זכאי לפיצויים לפי הפלת"ד.</p>	<p>האם יש לשלול פיצוי לנהגת חדשה שביצעה תאונה תוך נהיגה ללא מלווה? האם חייב הביטוח לשלם אם לא עמדה בפוליסה שעליו חתמה איתו?</p>	<p>נהגת המחזיקה ברישיון "נהג חדש" נפגעה יחד עם המשיב בתאונת דרכים. המערערת נדרשת למלווה. בעת התאונה לא ישב מלווה לצידה כנדרש ברישיון.</p>	<p>ספיאשווילי נ' מנורה חברה לביטוח</p>	

